

Elies i la viuda

Dm, 2/11/2021 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Els onze primers capítols del primer llibre dels Reis tracten sobre el regnat de Salomó que va governar sobre el territori d'Israel unificat. Els capítols que segueixen (12-16) tracten sobre els reis d'Israel i de Judà. A partir del capítol 17 entra en escena el profeta Elies i les narracions d'aquest, juntament amb les d'Eliseu s'allarguen fins el capítol 13 del segon llibre dels Reis. L'autor de la historia deuteronomista va inserir dins els llibres dels Reis una sèrie de relats de profecia i compliment. Són relats primitius que no pretenen ser una biografia històrica sobre aquests profetes; de fet Elies apareix en el relat abruptament sense ser presentat. A la primera lectura d'aquest diumenge llegim un fragment (1Re 17,10-16)d'aquests relats.

Tots aquests relats volen reforçar l'autoritat de la paraula profètica i demostrar que el seu compliment no falla. El propòsit de l'autor és situar en els moments més obscurs de la historia d'Israel, marcats per la idolatria dels monarques, la llum que aporten aquests homes de Déu. El missatge és que no tot el que s'esdevé a Israel és corrupció i idolatria. Déu continua amatent a tot el que s'esdevé i es posa a favor d'aquells que li mostren fidelitat. Efectivament, Elies exerceix la seva missió durant el regnat del rei Acab que per influència de la seva dona Jezabel va erigir un altar i donà culte al déu Baal, déu de la pluja i la fecunditat.

Els profetes del Déu d'Israel van ser els primers perjudicats de la política religiosa d'Acab i Jezabel, aquesta necessitava un estol de profetes que li fessin la gara-gara i aquests només els podia trobar entre els fidels a Baal. Els profetes del Déu d'Israel li eren incòmodes. L'esplèndid culte a Baal prestigiava un estat sense escrúpols i Jezabel volgué eliminar els profetes del Déu d'Israel.

Davant aquest poder emergeix la figura d'Elies, està sol, humanament indefens, però posseït de la força que té la Paraula de Déu que contraresta la prosperitat que Baal havia d'oferir. Elies anuncia una sequera terrible. Serà llavors que el profeta serà enviat per Déu a protegir una viuda desamparada. Déu posarà la seva mirada en una viuda i farà sentir el seu poder sobre Baal procurant aliment a la viuda en temps de sequera. En el rerefons de l'enfrontament entre Elies i Acab hi ha l'enfrontament entre Baal i el Déu d'Israel i serà aquest qui sortirà victoriós de la contesa.

“He disposat que et mantingui una viuda d'aquella ciutat” (v.9). Una viuda era el candidat menys adequat per proporcionar hospitalitat al profeta perquè les viudes y els orfes formaven part del col·lectiu de les persones més pobres i vulnerables de la terra. La Torà, la llei inclou lleis per protegir les viudes i els orfes: “Separa la desena part de les teves collites, posa-la a disposició ... dels orfes i de les viudes, perquè puguin menjar fins a saciar-se en les teves ciutats” diu el Deuteronomi (26,12). “El Senyor manté les viudes i els orfes” diu el salm 146,9. I el profeta Zacaries recorda: “No oprimiis les viudes i els orfes, ni els immigrants ni els pobres” (7,10). La situació econòmica de la viuda i el seu fill que acullen és extrema perquè es preparen pel darrer àpat i tot seguit esperar la mort. La petició d'Elies de demanar un tros de pa sembla inoportuna i egoista. L'elecció per part de Déu d'una viuda per alimentar Elies és la demostració d'un poder que, utilitzant el més feble i el més improbable, és capaç de dur a terme una tasca aparentment

impossible. Els relats d'Elies volen estimular la consciència del que quan es viuen moments difícils pot haver-hi una sortida. Darrere la figura del profeta s'hi amaga Déu; el relat intenta fer veure que Déu està present en la història humana. Déu pot salvar en les situacions més complicades mitjançant instruments que hom no s'imaginaria mai.

Diumenge 32 durant l'any. 7 de Novembre de 2021